

ตู้ปันสุข ของวิเศษจากอุดรกรูทวิป

ดอกกรัก พยัคศรี

นักวิชาการ ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน)

ในช่วงวิกฤตการณ์แพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ที่ทำให้ผู้คนที่มียาได้น้อยกลับกลายเป็นผู้ที่ไม่มีรายได้อีกไป ตอนนี้ทุกคนอยู่กันได้ด้วยสมบัติเก่าที่เก็บไว้กันเก็บทั้งนั้น บางคนที่ไม่มีเงินเก็บก็จะเดือดร้อนกว่า

ตู้ปันสุข เกิดจากแรงบันดาลใจที่จะต้องการแบ่งปันข้าวของที่เหลือมีให้กับคนที่ไม่มี เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนให้เขาเหล่านั้นสามารถยังชีพตนเองและครอบครัวได้ท่ามกลางวิกฤตนี้

ด้วยความอัศจรรย์แห่งตู้ปันสุขที่มีข้าวของเครื่องใช้แบ่งปันให้กับผู้อื่นได้อย่างล้นเหลือ ทำให้นึกถึงของวิเศษอย่างหนึ่งในอุดรกรูทวิป โลกในอุดมคติของมนุษย์

อุดรกรูทวิป คือโลกในอุดมคติตามแนวทางระบบพุทธจักรวาล เป็นดินแดนแห่งความดีงาม สวยงาม เพียบพร้อมไปด้วยความเป็นอยู่ที่สุขสบาย ไม่ต้องทำงาน ไม่เจ็บไข้ได้ป่วย มีอายุยืน มีกินมีใช้ไม่ขาด มนุษย์และสัตว์โลกไม่เบียดเบียนกัน ทุกคนเสมอเท่าเทียมกันแม้กระทั่งรูปร่างหน้าตา

อุดรกรูทวิป เป็นดินแดนหนึ่งในมหาทวีปทั้งสี่ของระบบพุทธจักรวาล

มหาทวีปทั้งสี่ ตั้งอยู่ห่างออกไปจากเขาพระสุเมรุอันเป็นแกนกลางของจักรวาลทั้งสี่ด้าน ผ่านภูเขา สัตตบรรพตทั้ง 7 ลูก และมหานทีสี่พันดริที่คั่นระหว่างภูเขาแต่ละลูก ก็จะพบมหาทวีปทั้งสี่อันได้แก่ ทิศใต้ คือ ชมพูทวีป ทิศตะวันตก คือ อมรโคยานทวีป ทิศตะวันออก คือ บุรพวิเหทวีป และทิศเหนือ คือ อุดรกรูทวิป

ในบรรดาทวีปทั้งสี่ ชมพูทวีปมีความใกล้เคียงกับโลกมนุษย์มากที่สุด ในขณะที่เดียวกันอุดรกรูทวิปนั้นก็ห่างไกลโลกความจริงมากที่สุด ถือได้ว่าเป็นโลกในอุดมคติ โลกในฝัน ที่ใคร ๆ ก็อยากไปอยู่กันทั้งนั้น แล้วโลกที่ว่านี้มันคืออะไรเล่า

ผู้ที่เกิดในอุดรกรูทวิป มีใบหน้าเป็นรูปสี่เหลี่ยม มีรูปร่างไม่สูง ไม่ต่ำ ไม่ดำ ไม่ขาว ไม่ผอม ไม่อ้วน รูปทรงสมส่วน มีผิวพรรณผุดผ่องงดงาม เล่าแค่นี้อาจจะยังไม่รู้ว่ามันดียังไง ลองนึกภาพจินตนาการตามต่อไปนะครับ

ผู้หญิงจะมีนิ้วมือนิ้วเท้ากลมกลิ้ง มีเล็บสีแดงตั้งแต่เท้าด้วยครึ่ง พวงแก้มใสงามดั่งผัดแป้ง ใบหน้าเกลี้ยง
เกลาปราศจากไผ่ฝ้า ผุดผ่องสดใสราวกับพระจันทร์วันเพ็ญ มีหน้าท้องแบนราบเรียบเสมอกัน (ถึงตรงนี้สาว ๆ หลาย
คนเริ่มเห็นด้วย) ลำขาลำแข้งเรียวยาวงามเหมือนกล้วยทองผาแผด ลำตัวอ่อนแอ้นเกลี้ยงกลม มีเส้นผมเนื้อ
ละเอียดดำลึบงามเหมือนปีกแมลงภู่ ทุกอริยาบถ นิ่งเย็น เดินไปมาสง่างาม พุดจางน้ำเสียงไพเราะแจ่มใสปราศจาก
เสมหะ ที่สำคัญทุกคนถูกหยุดเวลาไว้ที่อายุ 16 ปี ไม่แก่ไม่เฉาไปตามกาลเวลาแม้จะมีอายุยืนได้ถึงหนึ่งพันปีก็ตาม

ยังไม่หมด หากเป็นผู้ชายก็จะมีรูปร่างผิวพรรณเหมือนหนุ่มอายุ 20 ปี ตลอดเวลาจวบจนสิ้นอายุขัยหนึ่งพัน
ปี วัน ๆ ไม่ได้ทำอะไร ก็พากันแต่งตัว ประพรมน้ำอบน้ำหอม เที่ยวเล่นไปตามประสา ฟ้อนรำทำเพลง สรวลเส
เฮฮา เข้าสวน เข้าป่ามีผลไม้ลูกขนุนใหญ่เท่าหม้อให้กินเล่นเพลิน ๆ บ้างก็ชวนกันเป็นเล่นน้ำเล่นท่าเป็นที่
สนุกสนานสำราญใจ หากเหนื่อยล้าก็พักเอาตามโพรงต้นไม้ เมื่อเข้าไปก็มีเสื้อสาตอาสนะเป็นฟูกที่นอนหอมอนอิง มี
ม่านและเพดานกัน ปรากฏขึ้นมาโดยที่ไม่ต้องเตรียมไว้เลย

หากรู้สึกหิวข้าวก็ไม่ต้องไปปลูกไปดำให้เมื่อย อดตรกรูทวิปมี **สัตยชาติสาลี** คือข้าวที่เกิดขึ้นเอง เป็นรวง
สวยงาม หอม ไม่มีเปลือก จึงไม่ต้องตำ ยังไม่พอทวิปนี้ยังมีเตาเนกประสงค์ทำจากแผ่นหินชื่อ **โชติปาสาณ**
สามารถนำข้าวและน้ำใส่หม้อวิเศษที่ทำจากผลไม้ชนิดหนึ่งชื่อว่า **ตุมทริกะ** แล้วนำไปตั้งไว้บนแผ่นหินโชติปาสาณ
ไฟก็จะลุกขึ้นหุงข้าวให้เอง เมื่อข้าวสุกไฟก็จะดับเอง (เหมือนหม้อหุงข้าวในปัจจุบันไหมครับ ใส่หม้อเสียบปลั๊ก
ความร้อนก็มา พอข้าวสุกก็ตัดไฟเองได้ แถมมีอุ่นให้อีกต่างหาก) ส่วนกับข้าวกับปลาไม่ต้องหา ไม่ต้องทำ เพียงแค
่นึกเอา กับข้าวก็จะปรากฏขึ้นมาได้ตามแต่ใจจะนึกเอา สัตยชาติสาลีนั้นนอกจากจะทำให้อิ่มท้องอย่างสะดวกสบาย
แล้ว ยังทำให้ผู้ที่กินไม่มีโรคภัยต่าง ๆ มาเบียดเบียนอีกด้วย

นี่มันคือโลกในอุดมคติชัด ๆ งานไม่ต้องทำ แต่มีข้าวปลากินไม่อด ที่สำคัญยังไม่มีโรคภัยมาเบียดเบียนเอา
เสียด้วย

หากแค่นี้ยังไม่พอ ที่อดตรกรูทวิปมีต้นไม้ใหญ่ต้นหนึ่งสูง 100 โยชน์ กว้าง 100 โยชน์ วัดโดยรอบได้
300 โยชน์ (1 โยชน์ ประมาณ 16 กิโลเมตร) ชื่อว่า **ต้นกัลปพฤกษ์** หากผู้ใดต้องการข้าวของ อุบะโลก บริโภค
ต่าง ๆ เสื้อผ้าอาภรณ์ ฯลฯ ของเหล่านี้ก็จะปรากฏที่ค่าคบของต้นกัลปพฤกษ์นี้ให้ได้หยิบใช้ต้องตามประสงค์ทุก
ประการ (คล้าย ๆ กับการเล่นสอยดาวตามงานวัด ที่เอาฉลากของขวัญขึ้นไปติดอยู่บนต้นไม้ใหญ่ อยากรู้ได้อันใดก็ชี้
ให้เขาสอยเอาลงมา)

บ้านไม่ต้องเช่า ข้าวไม่ต้องซื้อ เสื้อผ้าไม่ต้องทอ ข้าวของไม่ต้องเสาะหา สะดวกสบายอย่างสมบูรณ์ เป็นโลกตามแบบอย่างในอุดมคติของมนุษย์ในยุคหนึ่งโดยแท้ แลผมผู้คนในทวีปนี้ก็เป็นคนดีเหลือประมาณ ทำบุญรักษาศีลอยู่เนื่องนิตย์ หนทางที่จะพาไปสู่อบายใด ๆ ก็ไม่เคยข้องแวะ ด้วยบารมีของพวกเขาเหล่านั้นจึงทำให้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่สุขสบายเช่นนี้

กลับมาที่ตู่ป็นสุข ของวิเศษจากอุตตฺรกรูทวิปที่หลงเข้ามาอยู่ในโลกมนุษย์ ของวิเศษชิ้นนี้จะคล้าย ๆ ต้นกัลปพฤกษ์ ที่มีข้าวของอุปโภคบริโภคที่จำเป็นในการยังชีพมากมาย รอให้ผู้ที่ต้องการมาหยิบหาเอาไปใช้ยังชีพตน โดยมีความคาดหวังของผู้ให้ว่า ข้าวของที่นำมาใส่ไว้ในตูป็นสุขนั้น จะถึงมือผู้ที่เดือดร้อนอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม โดยลึมนึกไปว่านี่คือโลกมนุษย์ ไม่ใช่โลกในอุดมคติอย่างที่ในอดีตเขาฝันถึงกัน

อย่างไรก็ตามเมื่อคนในโลกมนุษย์ไม่ได้เป็นคนอย่างในอุตตฺรกรูทวิป จึงทำให้เราเห็นภาพผู้ให้เห็นแก่ตัว กอบโกยเอาของในตูป็นสุขที่คนบริจาคด้วยความเมตตาและความคาดหวังที่จะให้ของบริจาคถึงมือผู้ที่เดือดร้อน โดยทั่วถึงอย่างเท่าเทียม

เราไม่อาจแก้ไขสิ่งที่อยู่ภายนอกตัวเราให้เป็นอย่างที่เราหวังได้ เราไม่สามารถแก้คนไม่ให้เห็นแก่ตัวได้ เราไม่สามารถแก้คนให้รู้สึกเมตตาต่อผู้อื่นได้ครบทั้งหมด

ดังนั้นเราอาจจะต้องกลับมาแก้ที่ตัวเราเอง ด้วยการตัดความคาดหวังออกไปเสียให้เหลือเพียงความเมตตาทันทีที่เราเอาของใส่เข้าตูป็นสุขเรียบร้อยแล้ว เราต้องเดินหนีออกมาโดยที่ไม่หันกลับไปมองไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้นก็ตาม

ในคัมภีร์ไตรภูมิภคา ส่วนที่ว่าด้วยแดนมนุษย์กล่าวถึงมนุษย์ทั้งหลายในโลกนี้มี 4 ประเภท ซึ่งบ่งบอกถึงลักษณะของมนุษย์ในโลกนี้

อย่างพวกที่ชอบทำชั่วทำบาป ฆ่าสัตว์ตัดชีวิต ได้รับความทุกข์มากนักจัดว่าเป็น **มนุษย์นรก**

พวกหนึ่งไม่มีความรัก ความเมตตาปราณี ออกตัญญูบิดามารดา ครูบาอาจารย์ จิตใจหยาบช้า ฝึกฝืนในอกุศล พวกนี้ได้ชื่อว่าเป็น **มนุษย์เดรัจฉาน**

อีกพวกหนึ่ง ไม่เคยทำบุญทำกุศล เห็นแก่ตัว ไม่มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น พวกนี้ได้ชื่อว่า **มนุษย์เปรต**

พวกสุดท้ายรู้จักบาปบุญคุณโทษต่าง ๆ หมั่นทำบุญรักษาศีล ละอายต่อการทำบาปทั้งปวง กตัญญูรู้คุณ มีความเมตตาปรานีต่อผู้อื่นอยู่เสมอ มนุษย์เหล่านี้จึงได้ชื่อว่าเป็น **มนุษย์คน**

ลองเลือกคุณะครับ ว่าเราอยากเป็นมนุษย์แบบไหนในโลกใบนี้

อ้างอิง

กรมศิลปากร. **ไตรภูมิภูมิกถาฉบับถอดความ**. พิมพ์ครั้งที่ 2 ในการสัมมนาทางวิชาการเรื่อง “คติไตรภูมิ : อิทธิพลต่อวิถีสังคมไทย. บริษัท เอดิชั่น เพรส โปรดักส์ จำกัด. 2555.